
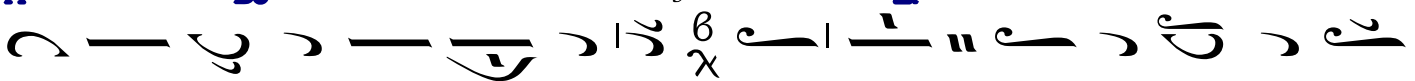

«Ἐδωκας σημείωσιν», Ἦχος Δ',

Β8 **Μ** **Β8**

Ε δω κας ση μει ω σιν τοις φο βου με νοις σε Κυ ρι ε
Μ **Β8** **Δ**

τον σταυ ρον σου τον τι μι ον εν ω ω ε θρι αμ βευ σας
Β8 **β** **χ**

τας αρ χας του σκο τους και τας ε ξου σι ι ας και ε
β **χ**

πα νη γα γες η μας εις την αρ χαι αι αν μα κα ρι ο
β **χ** **Μ** **Β8**

τη τα δι ο σου την φι λαν θρω πον οι κο νο μι αν δο
β **χ** **Δ** **Β8**

ξα ζο μεν Ι η σου ου παν το δυ να με ο σω τη ηρ των
β **χ**

ψυχων ημων

Ἐδωκας σημείωσιν τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκοτίου καὶ τὰς ἐξουσίας καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, διό σου τὴν φιλόνητον οἰκονομίαν δοξάζομεν Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προσόμοια

Ὦντως ἀνεδείχθητε, ὦ τεσσαράκοντα ἅγιοι, ἐκκλησίας καυχήματα, Εὐτέρπη, Χαρίκλεια, Τερψιχόρη, Μόσχω, Σαπφῶ Οὐρανία, ἀκολουθήσασι Ἀμμὸν τοῖς λόγοις ἔργοις καὶ τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαι αἱ ἀθλήτρια ἀσκητικῶς συνδεσμούμεναι διπλῶ στέφεϊ ἐστέφθητε ἐπαξίως, μακάριοι.

Θράκη ἐπαγάλλεται ἁγιασθεῖσα τῷ αἵματι μαρτυρίου, πανένδοξοι, ὑμῶν, καὶ πρὸς Κύριον ἀναπέμπει αἶνον· δόξα σοι, βοῶσα, τῷ αἰωνίῳ βασιλεῖ, δωρησαμένῳ μοι πλοῦτον ἄστυλον, χορείαν τεσσαράκοντα ἀσκητριῶν καὶ πρὸς ἄθλησιν, ὁμοθύμως χωρήσασαν, τοῦ λαβεῖν στέφος ἄφθαρτον.

Ἐν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανάμωμη, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Χρῖσμα περικείμενος, στολὴν τε θεῖαν ἀοίδιμη, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἱεράτευσας, μεσιτεῦντων πλάστη, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τοῦ θεοῦ Πνεύματος εἰσδεχόμενος· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Παιδίον ἐώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεάνιδος, Ζαχαρία θεόπνευστε, Πατρὸς τὸν συνάναρχον, καὶ τῷ σῷ προδήλως, προλέγεις παιδίῳ· Προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίβους ἐτοιμαζόμενος· μεθ' οὗ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἐορτάζομεν, θεοφόρε Πανόλβιε.

Ναός ζῶν καὶ ἔμψυχος, τοῦ θεοῦ Πνεύματος πέφυκας· καὶ ναοῦ μέσον ἔνδοξε, Θεῶ συγγινόμενος, καθαρᾶ καρδία ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θεῖον δρόμον σου Ἀξιάγαστε· διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν ἀνήλθες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἰλασμὸν τοῖς τιμῶσι σε.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σου Μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων δρόμον, διήνυσας χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ὠραιοτάτοις ποσὶ συνέτριψας· διὸ σοὶ ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐχθροὺς ἐτραυματίσας, τῷ τραυματίζεσθαι Ἐνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάφισας, Σταυρὸν ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν, περιβεβλημένος, τὴν ἀδιάρρηκτον σαφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερνισάμενος, τοῦ σὲ πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μετοικήσαντος, ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκούσια, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σῳζῶν, σαυτὸν ἐκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομάς, πρὸς ἀνυποίστους βασάνους δέδωκας· διὸ σὲ ἀντημεΐφατο, ἐπουρανίοις χαρίσμασι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἀσματικῶς ὦ φιλέοργοι, καὶ πιστῶς ἑορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίροντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἀγνήν· διὸ περ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄληκτον, καὶ ἀείζων οἴκησιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἢ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἰωακείμ τοῦ θαυμαστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προεξένησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιρτῶσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαίρουσα, τυχούσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτεκνίας, ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῖον ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Νεύροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν Παναοίδιμε, καὶ ἰκρίῳ κρεμάμενος, καὶ σάρκας ξεόμενος, ἀπηνῶς ξυστήρσι, θύειν τε εἰδώλοις, ἐγκελευόμενος σοφέ, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν πάντων Κύριον, ἀλλ' ἤλεγξας τοῖς

Μέρος 3^{ον}, Εἰρμολόγιον, Προσόμοια, Ἐδάκας σημείωσιν, Ἦχος Δ' πόνοις σου, τὸ ἀσθενές καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδώλων καὶ γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Δέσμιος ἀγόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς σεμννόμενος, τοὺς ὀρῶντας προέτρεπες, μιμῆσθαι τὸν δρόμον σου, πρὸς τὰς οὐρανίους, Μάκαρ ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἱ πολλήν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν τερπνότητα, παρέχουσιν ὡς ἄφθαρτοι καὶ εἰς αἰεὶ παραμένουσαι, τοὺς Χριστὸν θεραπεύοντας, κληρονόμους λαμβάνουσιν.

Λίθοις συνθλαττόμενος, τὰς σιαγόνας, Αοίδιμε, καὶ πλευρὰς σπαθιζόμενος, λίθῳ παμμεγίστῳ τε, τράχηλον καὶ πόδας, συνθλώμενος Μάκαρ, καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος ὄντως ἔθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ὑπομονῆς γενναιότητι, ἦν ἠτῆσαι οὐκ ἴσχυσε, τῶν βασάνων ἢ κάκωσις.

Χριστὸς ἐπινεύσας σου, ταῖς εὐποιΐαις Κορνήλιε, καὶ ταῖς θεαῖς ἐντεύξεσιν, Ἄγγελόν σοὶ Ἅγιον, ἀποστέλλει ὄλον, σὲ φωταγωγοῦντα· καὶ Ἀποστόλων Ἐρῶν, τὸν Κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σὲ πανοικὶ ἀξιάγαστε, καὶ μυοῦντα τὰ κρεῖττονα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Χρῖσμα περικείμενος, ἱερωσύνης διέδραμες, τὸ σωτήριον κήρυγμα, κηρῦξαι τοῖς ἔθνεσιν, ἐκρίζων τῆς πλάνης, ἀκάνθας θεόφρον, καὶ ἐμφυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἐράρχην θεόληπτον, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα, γεγηθότες Κορνήλιε.

Τρόποις σου χρηστότητος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες, θανῶν δὲ καὶ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάφον, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θαυμάτων, σοφῆ Κορνήλιε, ἰώμενος τοὺς κάμνοντας, καὶ φυγαδεύων τὰ πνεύματα, πονηρίας ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ θεόπνευστε.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρῦει τὰνάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστευι μέλπουσιν.

Ἦστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Σήμερον ἐξέλαμψε, φωτοειδῆς ὡσπερ ἥλιος, ὁ Σταυρός σου ὁ τίμιος, Χριστὲ στηριζόμενος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ καὶ ἀνυψούμενῳ Σωτῆρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτοῦ παντοδύναμε, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψώσας, οὐρανοῖς ὡς φιλάνθρωπος.